

S I L V R E S .

Onsultissimum nunc videtur priusquam reliquas Anglia partes aggrediamur, ad Valliam, sive Cambriam antiquorum Britannorum etiamnum sedem paulisper digredi, nec hoc erit in mea opinione digredi, sed natura ordinem recta sequi. Cornaviis enim proxima obtenditur, et quasi suo jure postulare videtur, ut suo loco et ordine dicatur: maxime cum Britanni, sive Valli ejus incolae eodem sint nobiscum jure, et nostra Republica nobiscum jam diu fuerint quasi insti.

Wallia.

Silures.
Dimetæ.
Ordovices.

Tacitus.

Lib. An-
nal. xiiii.

WALLIAM igitur, cujus nomen universam quondam Trans-Sabrinam regionem completebatur, nunc vero minus late patet, tres olim populi insederunt: SILVRES, DIMETÆ, et ORDOVICES. Hi enim non solum duodecim, quos vocant, Valliæ Comitatus, sed duos illos Trans-Sabrinos Herefordshire, et Monmouthshire, qui Angliæ Comitatus annumerantur, tenuerunt. Et ut à primis primum exordiar. SILVRES eas regiones ex Ptolemæi descriptione incoluerunt quæ Vallis sua lingua uno nomine Deheubarth, id est, Pars Australis, et novis hodie nominibus, Herefordshire, Radnorshire, Brecknockshire, Monmouthshire, et Glamorganshire appellantur, in quibus et nominis Silurum nonnulla supersunt reliquia. Quod tamen ad nominis notionem attinet, nihil habeo quod cum gentis natura consonat. Quod ad originem vero spectat, ex coloratis vultibus, crinibus tortis, et positis contra Hispaniam, origine Iberos fuisse conjectavit Tacitus, affirmat vero Florianus del Campo Hispanus, qui mirum in modum se torquet, ut Siluras in Hispania inveniat, et nescio quid de Soloria, et Soloria in Asturiis nobis obtrudit. Caterum gens hac magna fuit (è Plinio enim et Tacito, omnem South-Valliam occupasse videntur) aspera, valida, pugnax, servitutis impatiens, audacia prompta, pervicaciam vocant Romani, nec atrocitate, nec clementia mutabilis: in quibus singulis nec adhuc degenerarunt posteri. Cum Romani imperitandi libidine eos adorirentur, Carataci Regis virtute viribusque confisi, et Claudii Caesaris voce proritati, qui hos ita extinguendos dixerat, ut olim Sugambri excisi fuerant; adeo difficili bello Romanos divexarunt, cohortibus auxiliaribus interceptis; Legione, cui Marius Valens præerat, fusa, et vastatis sociorum agris; ut P. Ostorius Britannia Proprætor his ærumnis fessus et confectus diem obierit. Veranius etiam qui sub Nerone præfuit, hos frustra aggressus est, nam quod habet Tacitus illum modicis excursibus sylvas populatum esse, lege Siluras cum nostro eruditissimo Lipsio, et verissime leges. Nec tamen consopitum fuit hoc bellum usque ad Vespasiani tempora. Tunc enim Iulius Frontinus armis eos subegit, et legionario milite cohibuit. Quod vero quidam è nostratibus illum in Crispinum Iuvenalis versiculum ad nostros SILVRES detorserit.

magna qui voce solebat,
Vendere municipes fracta de merce Siluros.

Quasi nostri Silures capti vanum Romæ fuerint expositi; mea fide germanum Poëta sensum non expiscatus est. De piscibus illum, non de hominibus loqui, qui pensiculatus legerit, facillime videbit.